

(1-й членъ и половина-та отъ періода): дърво-то си губи листы-тѣ (2-й членъ), птица-та—пера-та (3-й членъ), елень-тѣ—рогове-тѣ (4-й членъ).

Правописаніе.

То ны учи, какъ се употрѣбавать буквы-тѣ, какъ се дѣлятъ рѣчи-тѣ на слокове, какъ се съкращавать рѣчи-тѣ и какъ се употрѣбавать членораздѣлителни-тѣ знакове.

Начална или главна буква се пише въ начало-то на всякъ періодъ, прѣдложеніе, стихъ, подиръ удивителнъ и въпросителнъ, и въ собствени наименованія; като: Сливенъ, Патріархъ, Българинъ, Исторія, Петровъ, Святый, Вѣра, Черква и пр.; љ, љ се пишѣтъ съ окончанія-та на имена-та и глаголы-тѣ, кои-то въ славенскій езкъ се пишѣтъ съ у—ю н. п. славъ, вољъ, пољтъ и проч.

Колко-то рѣчи на български се изговарятъ, ту на я, ту на е, тѣ се пишѣтъ съ ѣ, н. п. бѣлъ, бѣли, снѣгъ снѣгове, както и въ корена на нѣкои рѣчи; н. п. обѣщавамъ, лѣсица и пр. Подыръ ж, ч, ш, нѣкои пишѣтъ я, а нѣкои а, ю, се пише на края въ срѣдни-тѣ имена на *іе*, учене, *і* се пише като слѣдува подыря му гласно: пріатель, *ы* се пише